

INFORMAȚII GENERALE CU PRIVIRE LA ECONOMIA SOCIALĂ

Economia socială este reglementată de Legea nr. 219/2015 privind economia socială, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 561 din 28 iulie 2015 ale cărei Norme metodologice au fost adoptate prin HG nr. 585/10.08.2016, publicate în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 660 din 29 august 2016.

Conform Legii 219/2015 economia socială este definită ca (art. 2 alin.1 din Lege) ansamblul activităților organizate independent de sectorul public, al căror scop este să servească interesul general, interesele unei colectivități și/sau interesele personale nepatrimoniale, prin creșterea gradului de ocupare a persoanelor aparținând grupului vulnerabil și/sau producerea și furnizarea de bunuri, prestarea de servicii și/sau execuția de lucrări.

Economia socială are la bază (art. 2 alin. 2 din Lege):

1. Inițiativa privată, voluntară și solidară;
2. Grad ridicat de autonomie și responsabilitate;
3. Distribuirea limitată a profitului către asociați.

Principiile care stau la baza economiei sociale (art. 4 din Lege):

1. prioritate acordată individului și obiectivelor sociale față de creșterea profitului;
2. solidaritate și responsabilitate colectivă;
3. convergența dintre interesele membrilor asociați și interesul general și/sau interesele unei colectivități;
4. control democratic al membrilor, exercitat asupra activităților desfășurate;
5. caracter voluntar și liber al asocierii în formele de organizare specifice domeniului economiei sociale;
6. personalitate juridică distinctă, autonomie de gestiune și independență față de autoritățile publice;
7. alocarea celei mai mari părți a profitului/excedentului financiar pentru atingerea obiectivelor de interes general, ale unei colectivități sau în interesul personal nepatrimonial al membrilor.

Economia socială contribuie la dezvoltarea comunităților locale, crearea de locuri de muncă, implicarea persoanelor aparținând grupului vulnerabil, prevăzut de prezenta lege, în activități cu caracter social și/sau activități economice, facilitând accesul acestora la resursele și serviciile comunității. (art. 5 alin. 1 din Lege)

Obiectivele economiei sociale (art. 5 alin. 2 din Lege) sunt:

1. consolidarea coeziunii economice și sociale;
2. ocuparea forței de muncă;
3. dezvoltarea serviciilor sociale.

Activități de interes general ale entităților de economie socială (art. 5 alin. 3 din Lege):

1. producerea de bunuri, prestarea de servicii și/sau execuția de lucrări care contribuie la bunăstarea comunității sau a membrilor acesteia;
2. promovarea, cu prioritate, a unor activități care pot genera sau asigura locuri de muncă pentru încadrarea persoanelor aparținând grupului vulnerabil;
3. dezvoltarea unor programe de formare profesională dedicate persoanelor din grupul vulnerabil;
4. dezvoltarea serviciilor sociale pentru creșterea capacității de inserție pe piața muncii a persoanelor din grupul vulnerabil.

Entitățile de economie socială sunt reprezentate de:

1. întreprinderea socială;
2. întreprinderea socială de inserție.

Întreprinderea socială este persoana juridică de drept privat care desfășoară activități în domeniul economiei sociale, care deține un atestat de întreprindere socială și respectă principiile economiei sociale.

Atestatul se eliberează de către agenția județeană pentru ocuparea forței de muncă, respectiv a municipiului București, prin compartimentul pentru economie socială (art. 8 alin. 5 din Lege).

Atestatul se acordă pe o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea prelungirii, dacă se face dovada că sunt respectate condițiile care au stat la baza acordării acestuia (art. 8 alin. 6 din Lege).

Autoritățile administrației publice centrale și locale sprijină activitățile de economie socială prin (art. 7 din Lege):

1. recunoașterea rolului întreprinderilor sociale prin acordarea atestatului de întreprindere socială;
2. recunoașterea rolului întreprinderilor sociale de inserție prin acordarea mărcii sociale;
3. dezvoltarea mecanismelor de sprijinire a întreprinderilor sociale de inserție;
4. promovarea și susținerea dezvoltării resurselor umane din domeniul economiei sociale;
5. participarea la activități de economie socială prin colaborare în diferite forme, potrivit legii;
6. înființarea de centre de informare și consiliere în domeniul economiei sociale.

Criterii pe care trebuie să le respecte întreprinderea socială, prin actele de înființare și funcționare (art 8 alin. 4 din Lege):

1. acționează în scop social și/sau în interesul general al comunității;
2. alocă minimum 90% din profitul realizat scopului social și rezervei statutare;
3. se obligă să transmită bunurile rămase în urma lichidării către una sau mai multe întreprinderi sociale;
4. aplică principiul echității sociale față de angajați, asigurând niveluri de salarizare echitabile, între care nu pot exista diferențe care să depășească raportul de 1 la 8.

Întreprinderea socială de inserție este întreprinderea care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

1. are, permanent, cel puțin 30% din personalul angajat aparținând grupului vulnerabil, astfel încât timpul de lucru cumulat al acestor angajați să reprezinte cel puțin 30% din totalul timpului de lucru al tuturor angajaților;
2. are ca scop lupta împotriva excluziunii, discriminărilor și șomajului prin inserția socioprofesională a persoanelor defavorizate (art. 10 alin. 1 din Lege).

Statutul de **întreprindere socială de inserție** se certifică prin acordarea mărcii sociale.

Marca socială cuprinde certificatul care atestă statutul de întreprindere socială de inserție, cu o valabilitate de 3 ani de la data emiterii, precum și un element specific de identitate vizuală, care se aplică în mod obligatoriu asupra produselor realizate sau a lucrărilor executate ori a documentelor care demonstrează prestarea unui serviciu (art. 13 alin. 1 din Lege).